

Ἡ ἀρχὴ μας εἶναι νὰ
στηλιτεύουμε τὰ κακά.

Ἡ ἀρχὴ μας εἶναι νὰ
στηλιτεύουμε τὰ κακά.

Τιμᾶται λεπτὰ 10.

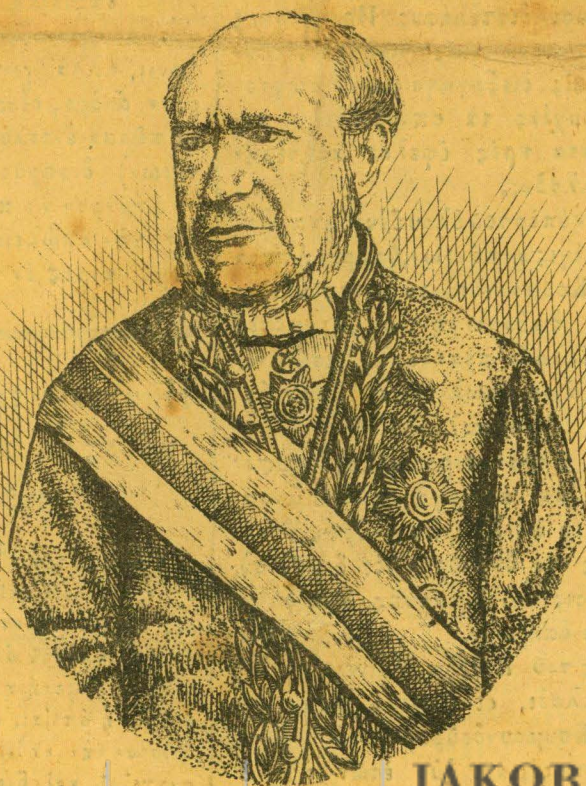
Τιμᾶται λεπτὰ 10.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Καθ' ἑξαμ: διὰ τὴν Ἑλλάδα Φρ. 5.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν Φράγκα. 8.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΟΥΚΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΠΕΤΡΟΣ ΒΡΑΪΔΑΣ

Ὁ Πέτρος Βράϊλας Ἀρμένης ἀπεβίωσεν.

Ὁ Κερκυραῖος Πέτρος Βράϊλας Ἀρμένης, ὁ μέγας οὗτος Πολίτης, ὁ φιλόσοφος τῆς ἐποχῆς μας, ὁ πιστός ὁπαδός τοῦ Ἀριστοτέλους, ὁ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του καὶ ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα τιμήσας, ἀπεβίωσεν.

Ὁ θάνατος τοιοῦτου ἀνδρὸς ἀφίνει καὶ νὸν δυσαναπλήρωτον, ἀφίνει μέγα πένθος εἰς τε τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ γνωρίσωσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίον.

Ἡ Ἑλλάς ἅπασα θρηνεῖ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου διότι ὄχι μόνον διέπρεψε ὡς Ἑλλην φιλόσοφος τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄριστος πολιτευτὴς καὶ διπλωμάτης. Καθ' ὅλον τὸν πολιτικὸν αὐτοῦ βίον διεκρίθη ἐπὶ πολιτικῇ δεινότητι καὶ εὐσταθείᾳ χαρακτήρος, ἐπὶ Ἀγγλικῆς δὲ Προστασίας ὡς καὶ μετὰ τὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἔνωσιν ἐτιμήθη διὰ τῶν ὑψηλοτέρων ὑπουργημάτων. Μετὰ τὴν ἔνωσιν διατελέσας Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος παρὰ ταῖς διαφόροις Εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς διεξήγαγε μετὰ σωφροσύνης καὶ ἐπιτυχίας τὰ σπουδαιότερα πολιτικὰ ζητήματα πρὸς ὄφελος καὶ τιμὴν τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Τὸ τελευταῖον ὑπὲρ τοῦ ὅλου ἔθνους κατώρθωμα, τὸ καὶ μέγιστον πάντων, ὑπῆρξε ἡ παρὰ τοῦ μακαρίτου Κουμουνδούρου ἐνεπιστευθεῖσα αὐτῷ εἰρηνικὴ διεξαγωγή τοῦ ζητήματος τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρασκολληθεισῶν νέων ἐπαρχιῶν, ἀνευ ἀπωλείας οὐδὲ καὶ ῥανίδος αἵματος, ἀνευ πολέμου.

Ὁ Βράϊλας ὁ πιστότερος φίλος ὁ πιστότερος ὁπαδός καὶ συνεργάτης τοῦ μακαρίτου φίλου του Α. Κουμουνδούρου, ὃν ἤδη, βλέποντες τὸ θάνατον εἰς ὃ μᾶς σύρει ἡ κυβέρνησις τοῦ Τρικούπη, ἀναμνησκόμεθα μετὰ δακρύων.

Ὁ θάνατος τοῦ Βράϊλα ἀφίνει τοιοῦτο κενὸν ἐν Ἑλλάδι, οἷον καὶ ὁ μέγας Πολιτευτὴς Α. Κουμουνδούρος.

Τέλος ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν ἀπώλεσαμεν τοῦ δύο εἰσέτι ἐναπαμείναντας μετακατεύρους πολιτευτὰς ἦτοι τὸν Κουμουνδούρον καὶ τὸν Βράϊλαν, καὶ τούτου ἐνε-

κα δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι σήμερον ἡ Ἑλλάς ἐστερήθη ἀληθῶν πολιτευτῶν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους ἐργασθέντων.

Ἡ ἀπώλεια τοιούτων ἀνδρῶν ἐγκαταλείπει μέγα πένθος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ περιγραφή τοῦ τε ἰδιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τοῦ Μεγάλου τούτου ἀνδρὸς τοῦ Π. Βράϊλα τοῦ μέχρι τοῦ θανάτου του ἡμετέρου πρέσβους παρὰ τῇ αὐλῇ τῆς Ἀγγλίας, ἀνήκει εἰς τοὺς συγγραφεῖς τῶν φιλολογικῶν ἐφημερίδων καὶ οὐχὲν εἰς τὸν τοῦ «Βούκινου», καὶ τοῦτο διότι, οὔτε τὸ ὕφος τοῦ φύλλου οὐδὲ αἱ περὶ τὸ συγγραφεῖν ἀσθενέσταται γνώσεις του, τῷ ἐπιτρέπουσι νὰ ἐξυμνήσῃ τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα καὶ περιγράψῃ τὸν βίον του.

Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἔγραψον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κινήσω τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἄλλων δημοσιογράφων, οἵτινες, ὡς μᾶλλον ἐμοῦ πεπειραμένοι, δύνανται νὰ ἐξυμνήσωσι τὸν Μέγαν τοῦτον Ἄνδρα, τὸν ἀποβιώσαντα Π. Βράϊλαν, καὶ ἵνα ἀποδείξω ὅτι τὸ «Βούκινον» δὲν εἶναι ἐφημερίς ὑβριστικὴ, ὡς τὸ ἀποκαλοῦσιν οἱ περὶ οὐκ οἶμαι, ἀλλὰ σατυρικὴ ἐφημερίς, ἥτις σατυρίζει καὶ στιγματίζει τὰς ἀνθηίκους πράξεις ἐν γένει, ἀλλὰ γινώσκει νὰ ἐκτιμᾷ πάντα τίμιον ἄνδρα, οἷος καὶ ὁ θανὼν, καὶ νὰ ἐποι-νῇ πᾶσαν ἐντίμον πρᾶξιν ὑπὸ τοιούτων (ἐν τίμῳ) διαπραττομένην.

Σήμερον λοιπὸν τὸ «Βούκινον» πενθεῖ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ μόνου γνωστοῦ ἐναπομείναντος ἐν Ἑλλάδι φιλοσόφου.

Ἡ κηδεῖα τοῦ Φρουράρχου Κερκυρας καὶ κάποιαι παρατηρήσεις τοῦ Βουκινιστῆ.

Τὴν περασμένη Παρασκευὴ τὰς 4 ὥραις μ. μ. ἐγίνε ἡ κηδεῖα τοῦ μακαρίτου Φρουράρχου Κερκυρας Κυρίου Κωνσταντίνου Δεσιδέρη συνταγματάρχου καὶ τοῦ ἀποδοθέντος ἡ τιμαὶς τοῦ τοῦ ἀντικ. Παρετήρητα ὅμως ὅτι ἀπὸ ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς ἡ ὁποία ἐπροσκαλεσθήκανε γιὰ νὰ συνοδεύσῃ τὴν κηδεῖαν δὲν ὑπῆρχαν παρὰ οἱ δύο Εἰσαγγελεῖς καὶ ἓνας Πρωτοδίκης. (Ἡ ἄλλαις θὰ ἐνίσταζον καὶ ἐσοιμοῦντο) Οἱ κύριοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι εἶχαν καθήκον ν' ἀκολουθήσουν τὴν κηδεῖαν ἕως νὰ μὴν ᾔσαν καὶ προσκαλεσμένοι,

καὶ τοῦτο διότι ὁ μακαρίτης Φρούραρχος ἦτον ἡ ἀνωτέρα στρατιωτικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου Οἱ ὑπάλληλοι λοιπὸν εἰ ὅποιοι δὲν ἀκολούθησαν τὴν κηδεῖαν ἀποδείχνουν ὅτι δὲν ἔμαθαν ἀκόμη νὰ σέβωνται καὶ νὰ ἐκτιμῶν τὸς ἀνωτέρους τοῦς. (Δὲν τοὺς λέω τίποτε ἄλλο διότι, μάθουν ἢ δὲν μάθουν νὰ ἐκτιμῶν, αὐτὸ εἶναι δουλειὰ δική του). Μεγάλην ὅμως ἐντύπωσιν ἔκαμε εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν ἡ ἀπὸ τὴν κηδεῖαν ἐλειψὶς τῆς Μουσικῆς τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας, τὴν ὁποίαν (μουσικῆν) ἡ κυρὰ Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλαρμονικῆς ἔπρεπε κατὰ καθήκον νὰ στείλῃ γιὰ νὰ συνοδεύσῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ Φρουράρχου πρὸς τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀποδίδω ἐγὼ τὴν ἐλειψὶς τῆς μουσικῆς οὐτῆς; Νὰ σὰς εἰπῶ ἐγὼ Πρέπει νὰ εἰδεύρετε ὅτι εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν Ἑταιρίαν φωνιτίζει ἡ περὶ ἡ ὁποία μισεῖ τὸν Ἑλληνισμόν, (καὶ τ' ἀπόδειξε τὴν 25 Μαρτίου, διότι ἐπέτρεψε νὰ μᾶς διαψεύσουν τὴν Ἑθνικὴ ἡρωικὴ ἱστορία μας καὶ νὰ μᾶς εἰπῶν ὅτι δὲν ἐλευθερωθήκαμε μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἔχουσιν εἰ πρόγονοί μας ἀλλὰ μὲ τὸ μέσο τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Τέτοιαι Ἕλληνες συν-αθροίζονται ἐκεῖ μᾶζ), καὶ ἡ ὁποία δὲν ἐδιόταξε τὴν μουσικὴν τῆς ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν διότι ὁ μακαρίτης Φρούραρχος ἦτον ὁ ἄνδρς Ἑλλην καὶ δὲν εἶχε βυζαντινὰ γάλα προστασίας. Νομίζω περὶ τοῦ νὰ σὰς εἰπῶ περισσότερα διότι ὅλοι γνωρίζετε τί ἐστὶ περὶ Κερκυρικῆς. Τί θὰ περιένομε ἀπ' αὐτῆς; Νὰ τιμήσῃ τοῦ ἀληθινῶς Ἑλλήνου; Κύριε, ἐλέησον! Εἶναι ἀδύνατον, ἀδυνατώτατον, το ν' ἀναπνεύσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῶν περὶ οὐκ οἶμαι Ἑλλήνων αἰσθητικῶν.

Ἀμὴ εἰ καππίδες μᾶς γιὰ τὴν ἐξουδένωσιν τὴν κηδεῖαν; Διότι, λέει, εἰ περισσότεροι πάσχουν ἀπὸ ... ἰδῶς, ἢ ... δεῖ. Ἐγὼ ἄδικο ἔπειτα νὰ τοῦς ἀλλοφρονῶ; Γιατί, ἄγριοι πατέρες δὲν ἐμειοῦσθε τοῦς καππίδες καὶ τὸν Ραβινὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν, εἰ ὅποιοι ἀκολούθησαν τὴν κηδεῖαν; Ἐσὰς οἱ ἔχουμε μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ μᾶς κίμντετε περίεργο τὴν θρησκείαν; Πῶ, πῶ, πῶ! καὶ πῶς τὴν ἐκατανήστε. Κ' ἐσὺ, σεβασμιώτατε (!) πῆτερ ἄγριο, καὶ εὐλαβισιώτατε καὶ ἀράθυμε, καππὰ παξινὲ, γιὰ τί δὲν ἐσῆμανε τοῦς κώδωνας τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν ὁποία ἐφημερεύει, ὅταν ἐδᾶσθε ἀπὸ ἐκεῖ ἡ κηδεῖα τοῦ Φρουράρχου; Αἰτήτω; γιὰ τί δὲν ἤτουν προσκαλεσμένοι γιὰ νὰ πάρῃ τὰ πεντόφραγκο; Ντροπὴ σὰς, πατέρες ἄγριοι! Ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι, ἀφοῦ ἀκολουθήσατε τὴν κηδεῖαν τοῦ μακαρίτου ἐπισκόπου τῶν Λατίνων, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδόθη-καν στρατιωτικὰ τιμαὶ, θὰ ἐβγάνετε τὸ σέβας ν' ἀκολουθήσετε καὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ μακαρίτου Φρουράρχου. Εἰς τοῦς ἀλλαθῆντους δείχνετε ἀνεξέλεγκτον ἔσθῃ. Καὶ ὅταν ἀπὸ τῆς κηδεῖας ἀπὸ τῆς κηδεῖας τὸν πῆρξαι, τὸ γὰρ καὶ ἐμπροσ-

γιὰ ν' ἀκολουθήσετε τὴν κηδεῖαν. (Ἐγὼ ἄδικο ἔπειτα νὰ γράφω γιὰ καππίδες;) Δὲν λείπει ἄλλο παρὰ νὰ τοιχοκολλήσετε καὶ τὴν διατίμησιν ἀπὸ ταῖς ἱεροπραξίαις γιὰ νὰ μαθούμε καὶ ἐμεῖς πόσο θὰ πληρώνουμε καθὼς τοῦ ἔχουμε ἀνάγκη ἀπ' αὐταῖς ἢ καθὼς τοῦ πεθαίνει κανεὶς, κ' ἔτσι ἂν ἔχουμε παρὰ οὐδὲν ὅπως προσκαλοῦμε, εἰδμεν τὸν πένουμε εἰς τὸ νεκροταφεῖον μονάχοι μας καὶ ὁ Θεὸς, πιστεύω, θὰ τὸν θέτῃ μὲ μεγαλίεσιν εὐκολία εἰς τὴν παράδεισον, παρὰ ἂν τὸν ἐκουδαιολοῦσατε ἐσεῖς. Ἀς ᾄδῃ, καὶ ποτε τὸ ματαλέμε.

Ἀμὴ ἡ κυράδες δημοτικαῖς ἐξουσίαις γιὰ τὴν ἐξουδένωσιν τὴν κηδεῖαν; εἰσὶν, λέγουσιν, ὁ δῆμο-γος ἀποδίδω καὶ ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ εἶναι γιὰ τὸν καὶ διότι τὸ συμβούλιον εἶναι μὴ καὶ οὐκ ἀπὸ ὁπαδῶν τῆς περὶ οὐκ οἶμαι, ἀπὸ καὶ ἄλλων. . . . . —ἔγω κ' ἐγὼ πῶς νὰ τοὺς ὀνομάσω, —καὶ ἀπὸ ἑνὸς—δύο τέκνα τοῦ Λαοῦ. Μ' ἄλλαις λέξεις τὰ τζιράκι τῆς περὶ οὐκ οἶμαι, δὲν κα-ταδέχονται νὰ πᾶς μὴ μὲ τὰ τέκνα τοῦ Λαοῦ. (Φεῖδι τοῦ θὰ τὸ ὄντ' αὐτὰ τὰ τζιράκι, Κυριακὴ κοινὴ γιορτῇ) Ἀμὴ ὁ σὺρ ἀστυνόμος γιὰ τὴν δὲν ἀκολούθησεν τὴν κηδεῖαν; Εἶχε ἀσχολεῖσαι εἰς τὸ μπουσκέτο, δηλαδὴ ἐπιτηροῦτε γιὰ νὰ μὴν πατήσῃ ὁ κόσμος τὰ ἄνθη καὶ γιὰ νὰ κανονικαλῇ καὶ τὴν καλὴν πόλιν. (Γι' αὐτὸ, ὡς κ' ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι εἶναι ἀσφόδρος. Ἐ, τί θέλετε, οὐτὲ εἶναι ἡ γνώμη μου).

Ἡ κηδεῖα ὅμως, μὲ ὅλην τὴν ἐλειψὶ ἀπὸ τέτοιαι μέμπερος, ἐγίνε σημαντικὴ διότι ἀκολούθησαν αὐτὴν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς ἐν πλήρει στολῇ καθὼς καὶ ὅλοι οἱ στρατιῶται ἔσπλοι εἰ ὅποιοι δὲν εἶχαν ὑπηρεσία καθὼς καὶ πλῆθος Λαοῦ.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς ὁποίας ἐκταχώρισα εἰς τὸ φύλλο τῆς περασμένης Κυριακῆς καὶ ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὸν καθηγητὴν κ. Σ. Παπαγεωργίου, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ σημασίαις μου, ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν πενθεροῦλόν του, σὺρ ντοτόρον. Καὶ τόση πολὺ τοῦ ἐτάραξε καὶ τοῦ ἐκτύπησε εἰς τὸ . . . . . κεφάλι, ὥστε τὴν ἀποδώσανε εἰς ἕνα ἐντιμώτατον Κύριον τὸν ὁποῖον ὅλη ἡ κοινωνία μας γνωρίζει καὶ τὸν σέβεται καὶ τὸν ἐκτιμᾷ, καὶ ὁ ὁποῖος πινεῖ τοῦ δὲν ἀνέμιχθηκε οὔτε εἰς δημοσιογραφικὰ οὔτε εἰς πολιτικὰ, ἀλλὰ, σὰν ἐντιμὸς πολίτης καὶ καλὸς ἀδελφός, φροντίζει γιὰ τὰ κτήματά του, γιὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ γιὰ τὸν ἀνατροπὴν τῶν ἀνεφίδων του ὁ κύριος αὐτοῦ, τοῦ ὁποῖου ἐπετίθηκε δι' ἀσχη-μῶν λέξεων, (ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του) ὁ σὺρ ντο-τόρος εἶναι ὁ ἀξιώσιμος κ. Ἀλέξανδρος Θεοτόκης (ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τὴν εἰκὴν τῆς κληρο-

νορία: Λήμα), ὁ ἐκ τῶν ἀληθινῶν Θεοτόκῃδων γόνος, ὁ ὁποῖος οὔτε δειρεύεται περὸ οὐκο- νισμὸν, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινὸς ἀριστοκράτης ὅχι ὅπως ἐννοοῦμε κοινῶς αὐτὴν τὴν λέξι, ἀλλὰ κυριολεκτικῶς ποῦ λένε Ἑλληνικῶς, δηλαδὴ κρατεῖ ἄριστα, ἡγουν διοικεῖ καλὰ (ἐν τῷ κύκλῳ του) τὰς οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις του, (πρᾶξι: ἀπὸ τὴν ὁποία εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κρίνῃ κάθε ἀνθρώπον) ὅπως ὑπαγορεύει ἡ ἠθικὴ, καὶ ὅχι ἄλλα ποροῦκόνα. Ὁ κύριος Ἀλέξανδρος Θεοτόκης, σιὲρ ντοτόρε, δὲν εἶναι περὸ οὐκὸν ἀπὸ ἐκείνους (ποῦ λές ὅτι εἶσαι κ' ἐσὺ), ποῦ μισοῦν σὰν κ' ἐσὶν τὸν Λαὸ καὶ τὸν ἀποστρέφονται. — Εἶναι ἀνθρώπος εὐπροσήγορος, φέρεται μὲ ὅλους εὐγενῶς καὶ δὲν κάμνει, διακρίσεις σὰν ἐσὲ, ἀν' ἐκεῖνος μὲ τὴν ὁποῖον συνομιλῇ εἶναι φτωχὸς ἢ πλούσιος. Εἶναι δημοτικώτατος. Ὁ κύριος Ἀλέξ. Θεοτόκης σιὲρ ντοτόρε, εἶναι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὸν Λαὸ καὶ ἀνπακκῶνται ἀπ' αὐτὸν, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν συμφωνοῦν διόλου μὲ τοὺς ψευτάρχοντας (ἐμπῆκτες). οἱ ὁποῖοι φορτόνουν τὸ χαρτί ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς τους καὶ φάκελα μὲ ψεύτικα οἰκόσημα καὶ μὲ κοντίκια. Ὁ Θεοτόκης εἶναι ἀληθινὸς γόνος τῶν Θεοτόκῃ καὶ φέρει τὸν οἰκογενειακὸν τίτλον τοῦ κόμητος, οὐδέποτε ὅμως ἀπαίτησε νὰ τὸν κρατοῦν Κόντε, οὐδὲ ὑπέγραψε ποτὲ τοῦ ὡς κόμης οὔτε ἐφόρτωσε τὰ χαρτιά του μὲ βούλες ἀπὸ οἰκόσημα, ὅπως κάμνουν κάποιοι οἱ ὁποῖοι ἐκλεψαν τίτλους Κόντε δὲν καὶ τοὺς ὁποῖους ἐσὺ, σιὲρ ντοτόρε, ὑπηρετεῖς.

Ἐπληροφορήθηκα ὅτι ὁ σιὲρ ντοτόρος καὶ κάποιος ἄλλος ἐφοβέρισαν τὸν κύριον Ἀλέξ. Θεοτόκην ὅτι θὰ τὸν θάλλουν εἰς τὸ «Βούκινο» καὶ ὁ αὐτὸς ψάλλον. . . . διότι, λέει, μοῦ ἐστειλε τὴν ἐπιστολὴν ποῦ ἐδημοσίευσας εἶναι ψεύταις. Λαμβάνω λοιπὸν κ' ἐγὼ τὴν τιμὴν ν' ἀποτανωθῶ πρὸς τὸν ἀξιοτίμιον κύριον Ἀλέξ. Θεοτόκην καὶ νὰ τοῦ εἰπῶ, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην τὸ «Βούκινο» 1.ον διότι εἶναι τίμιος ἄνθρωπος, 2.ον διότι ἄρθρα γραμμένα ἀπὸ ἀφορρομένο χέρι τῆς περούκας δὲν καταχωρίζονται εἰς τὸ «Βούκινο», καὶ 3.ον διότι ὁ Βουκινιστὴς γνωρίζει πάρα πολὺ καλὰ, ποῖα πρόσωπα πρέπει νὰ στυγματίζῃ μὲ τὸ «Βούκινό» του. Ἐννενοήκαται, κύριε καθηγῆτᾶ καὶ σιὲρ ντοτόρε;

Μὴν πειράζετε λοιπὸν τὸν καλὸν καὶ τίμιον πολίτην διότι, ἀν' αὐτὸς σὰς ἀφίνει νὰ. . . . . λέτε ὅτι θέλετε, ἐγὼ θ' ἀρχίσω νὰ σὰς ψάλλω τὸν ἄμπακο. Καί σῳ, σιὲρ ντοτόρε, γνωρίζεις καλὰ ὅτι μπορῶ νὰ εἰσὼ ὅλη γιὰ τὸ «Βούκινο» ἂν ποτὲ μοῦ ἔλθῃ ὁρεξὶ νὰ παίξουμε.

Κ' ἐσὺ, πῆτερ ἄγριε ὕψηλέ—Κοντὲ, νὰ μάσης τὴν γλῶσσά σου καὶ νὰ μὴν καταφέρῃσαι ἐναντίον τῶν παππάδων ἀπὸ τὸ μοναστήριον τῆς Πλατυτέρας; διότι ἐκεῖνοι μὲν κάμνουν ταῖς ἱεροπραξίαις καὶ δωρεάν καὶ κάποτε τρέχουν καὶ γιὰ γιαντῶ καὶ γιὰ φάρμακα καὶ δὲν σοῦ μοιάζουν ἐσὲ ποῦ δὲν φουᾶς; μάτι χριστιανοῦ χωρὶς νὰ σὲ πλερώσουν. Ἐλῶ σου κηρύττεις ὅτι εἶσαι θεολόγος, μὰ ἀπὸ τέτοιους θεολόγους ὁ ἀληθινὸς θεὸς νὰ μᾶς λυτρώσῃ. Τὴν θεολογίαν θὰ σοῦ τὴν ἔμαθῃ ἐκεῖνος ὁ φίλος σου ὁ ἰταλὸς ὁ ὕλιστῆς ὁ ὁποῖος ἔφυγε ἀπεδῶ διότι ἐμυρίστηκε ὁ κόσμος ὅτι ὠμιλοῦσε ἐναντίον τοῦ Ἀγίου μα: Ἐγὼ ἂν ἤμουν δεσπότης θὰ σὲ ἐστελνα σιὰ Στοράδια γιὰ ν' ἀλλάξῃς ἀέρα καὶ γιὰ νὰ ἔλθῃς εἰς σύνεσι.

Δύο κηρίτσια κοντούτσικα ἐκάθοντο καὶ ἐσκέπτοντο τὴν περίφημον τζόγια ντοῦς κ' ἰμοιρολογοῦσαν κ' ἔλεγαν.

Σήμερα τὰ ματάκια μας ἐκλαψαν τὰ καυμένα. Γιατὶ μᾶς θυμηθήκανε πράγματα περασμένα.

Ἄλλη

Κ' ἐσὺ παλινόγορη μουρλή κουτὴ καὶ θουρλισμένη. Ποῦ κατοικεῖς ἐκεῖ σιὰ μέσ' ἐτὴν Φανερομένη, ὅταν περᾶμε πρόσεξε μὴ μᾶς ξαναλερώσῃς. Μὲ φτύσματα καὶ μὲ νερὸ, γιατί θὰ μετανοιώσῃς.

Σ' εἰδοποιῶ μὲ τὸ καλὸ τὰ μέτρα σου νὰ πάρῃς. Τὸ διάολος θάμπῃ μέσα σου ἀν' μᾶς ξανασκορκάρῃς.

Σιὲρ Ἐλεγκτὴ τοῦ Τελωνείου πρόσεξε ν' ἀλλάξῃς ὅρος καὶ τρόπο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σου διότι ὅλοι οἱ ἔμποροι παραπονοῦνται ἐναντίον σου, τοὺς κάμνεις λέει, καὶ περιμένουν ἐφτὰ τριμῆνια γιὰ νὰ τοὺς ὑπεγράψῃς ταῖς διασάφησεις, διότι πηγαίνει λέει καὶ κουβεντιάσεις καὶ καπνίζεις εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Τελωνείου καὶ αὐτοὶ περιμένουν ἕως νὰ σοῦ βουληθῇ νὰ κατεβῇς. Ἠραῖα, σιὲρ Ἐλεγκτὴ, ἀλλὰ κύταξε μὴν ἀρχίσῃς τὸ «Βούκινο» καὶ Ἀλληλουῖα καὶ σὲ καὶ τὸν ὑπουργὸ ποῦ σὲ ἐδιώρισε. Δὲν εἰξεύρεις ὅτι γιὰ τοὺς ἔμπορους «Time is money;» Βάλλε λοιπὸν γνώσι γιὰ νὰ μὴ σοῦ τὴν βάλλῃ τὸ «Βούκινο.»

Ἐκτακτος εὐκαιρία.

Τρέξατε εἰς τὸ Κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Κανέζιο διὰ νὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὰ ἀφῶματα ὅπου εὐρίσκονται ἀκόμη ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Σολωμοῦ καὶ τὰς φιλοσοφικὰς μελέτας τοῦ Πιερὸς Βράτλα τὰ ὁποῖα πωλοῦνται εἰς μετρία τιμὰς.

Τυπογραφεῖον «Ἀθηνᾶ»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΙ Φ5.0022